

Branko Tošović (Hg.)
Бранко Тошовић (ур.)

BLAŽE KONESKI
БЛАЖЕ КОНЕСКИ

PARALLELEN
ПАРАЛЕЛИ

Projekt Korpus Gralis-mak
Пројект Корпусот Гралис-мак

2

2015

Institut für Slawistik
der Karl-Franzens-Universität Graz

Blaže Koneski

O teškoto!

O teškoto!¹ Zurle kada divlje vrisnu,
kada doboš grmne sa podzemnim ehom –
u grudima otkud stisak ljute muke,
u očima zašto naviru rijeke,
i zašto mi se plače kao djetetu,
da sklopim ruke, da sakrijem lik –
pa da grizem usne, stegnem srce kletu,
da ne pusti krik.

O teškoto! Starci izlaze nam evo,
na čelu im misli, oči cackle vlagom,
i prvi im korak po mekanoj travi,
miran i lagan, s prigušenom tugom.
Al', udari doboš i piska se diže,
i munja sijevnu kroza njihov gled,
i naprijed se probija, slazi, stiže
utegnuti red.

Do staraca momci se skokom hvataju;
ne izdrža srce – soko u kavezu,
ne izdrža plamen živ skriven u oku,
ne izdrža mladost u želji da leti!
Kolo se zaljulja! Zemlja se zavrtje,
i k'o da stresnu korijena vijek,
a okolo trpe tamni bregovi,
i vraćaju jek.

¹ Bukv. teško oro (makedonsko narodno kolo).

I kao da je uraslo vrelo oro
s iskonskom snagom u ovu zemlju našu
i u njemu žubori rijeka govor,
i u njemu duva divlji vjetar strašni
i u njemu šapće sazorjelo žito
i večernji miris širi li se tih,
i zemlja diše u proljećnoj sitosti
s vatrenim dahom.

I dušu, izgleda, grude moje mučne
u teškom oru utkali svu tu –
vijekova niske zaludne i mračne
taj krvavi bol, tu robiju kletu,
vijek po vijek što se nizaše od tvrde misli
o radosnom, o slobodnom svijetu,
od pjesme – za ljubav što gasne uz vrisak
k'o ždral u letu.

O teškoto! Kada te u múku gledam,
na oči mi pada neka magla sura,
i odjednom – u beskraj se rasteže red
i brda nestaju u pustoši šturoj
i evo ga ide od te magle mutne
sve sjena do sjene, ruka uz ruku,
u beskraju ora sin ide do oca,
a djed – unuku.

Vremena ta mračna njihovo su polje,
i njihova svirka – okov je što zveckaa,
i glave im vise oborene dolje,
i oprezno idu – sve korak po korak.
O vremena, što u mraku rod moj minu,
Gdje li je riječ za vašu lakomost?
Gdje li je riječ za taj užasa zijev
na pustoš i krv?!

Ko li će mi reći sve te ljute rane,
plamenitih noći i zgarišta pusta,
na srce izredat' boli sakupljene,
i u oku suze i kletve sa usta?
O teškoto! Lanac ti bješe na roblju,
od rasnih moma i nevjesta splet,
s vezanim rukama što posla u plijen
nasilnika klet.

O teškoto! Lanac ti bješe na roblju,
dok narod ne usta u prolistaloj gori,
sve dok jad vjekovni što poče da mori
ne povede bujno, pobunjeno oro!
Zaljulja se kolo kroza krv i oganj,
i povik se začu i tutanj zagudi –
te posvud raznese buntovnička noga
po rodnoj grudi.

O teškoto! Sada kada naša sela
prvi put u slobodi oro vide,
zar je čudno – da mi sklizne suza vrela,
zar je čudno – da tuge srca lede?!
Od vjekovnog ropstva, moj narode, bježiš
al' nosiš u srcu zlatni dar i poj.
Pšenica tvoja triput će bit' plodnija
k'o i život tvoj!

На српски јатик превел Бранко Тошовић
Ins Deutsche übersetzt von Branko Tošović
Na srpski jezik preveo Branko Tošović

